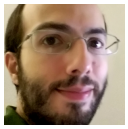
Difund

Per JoanM el dj., 02/11/2017 - 08:00

Quan veus cara a cara un difunt, parlen dins teu moltes veus.Aquella que prega a Déu per la seva pau i repòs, agraint la seva vida.
Aquella que ingènuament però amb profunditat conversa amb el difunt com si d'un moment a l'altre hagués d'obrir els ulls i respondre: sí, ja me'n recordo d'això que dius! Oi que va ser divertit?
...
I, si escoltes bé, aquella de la consciència que et fa adonar de moments especials poc aprofitats: quan no solia demostrar-li que me l'estimava, o anava sovint a la meva, mirant el mòbil o rondinant per tonteries...

Ara és quan el trobes a faltar. És curiós que hagi de ser quan no tenim aire que recordem que respiràvem, quan desapareix l'estimat que recordem que estem aquí, al món, per estimar... Déu meu, acompanya'm enmig dels qui m'envolten, per parlar amb la pròpia vida abans no siguin també ells absents.